

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 33: Lìa Tất Cả Các Tướng, Tức Gọi Là Chư Phật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 003)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ly nhất thiết chư tướng, tức danh chư Phật.】

(Nghĩa là: Lìa tất cả các tướng, tức gọi là chư Phật.)

Chúng ta chọn đoạn này làm tổng kết cho phần “Minh Tông” (làm sáng tỏ tôn chỉ). Trong bộ kinh này, Đức Thế Tôn dạy chúng ta rằng: Hễ lìa được tất cả các tướng thì gọi là chư Phật.

Chữ “**Chư Phật**” ở đây là nói đến các bậc thánh nhân từ sơ phát tâm của **Sơ Trụ Bồ Tát** cho đến quả vị Phật cứu cánh viên mãn, tổng cộng gồm **42 địa vị**. “Chư Phật” là chỉ cho những địa vị này, chứ không phải theo cách hiểu thông thường là số lượng rất nhiều vị Phật. Ở đây, Kinh văn đang nói về **Phân Chứng Vị** (địa vị chứng đắc từng phần pháp thân).

Do đó có thể biết, Bồ Tát ở Phân Chứng Vị đích thực là Phật, là “Phân Chứng Phật”, chứ không phải giả. Trong các kinh điển Đại Thừa, như *Kinh Lăng Nghiêm* hay *Phẩm Phổ Môn*, chúng ta thường thấy câu: “*Đáng dùng thân Phật để độ thoát, liền hiện thân Phật để thuyết pháp*”. Ai có khả năng hiện thân Phật? Đó là từ **Viên Giáo Sơ Trụ Bồ Tát** hoặc **Biệt Giáo Sơ Địa Bồ Tát** trở lên. Từ địa vị này trở lên đều có năng lực “Tùy tâm ứng lượng”, như *Kinh Lăng Nghiêm* nói: “*Tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng*”, các Ngài đều có năng lực thị hiện 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. Vì dùng thân phận Phật xuất hiện ở thế gian để giáo hóa chúng sanh, nên gọi là “Chư Phật”.

Muốn chứng đắc địa vị này – mà trong *Kinh Hoa Nghiêm* gọi là **41 vị Pháp Thân Đại Sĩ** (gồm Thập Trụ, Thập Hạnh, Thập Hồi Hướng, Thập Địa, Đẳng Giác) – thì như quý vị đều biết, nhất định phải phá được một phẩm vô minh.

Làm thế nào để phá một phẩm vô minh? Đức Thế Tôn ở đây dạy chúng ta bí quyết là **“Lìa tất cả các tướng”**. Có như vậy bạn mới đủ năng lực phá vô minh, chứng Pháp thân. Nếu bạn còn chấp tướng thì không được.

- Người tu hành mà chấp tướng, dù tu tốt đến đâu cũng không thể **Kiến Tánh**.

- Tu tốt thì cùng lắm là ra khỏi tam giới, nhưng không thể Kiến Tánh.

- Còn nếu tu không tốt, thì ngay cả tam giới cũng không ra khỏi được. Điều này chúng ta cần phải biết rõ.

Chúng ta không được chấp trước vào các tướng thô (thô tướng). **Tướng thô** là những hình tướng hiển hiện rất rõ ràng trong thế gian và xuất thế gian. Như Kinh đã nói về bốn tướng: **Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng**. Bốn tướng này bao trùm tất cả các tướng trong thế gian và xuất thế gian, không sót thứ gì. Ngày nay chúng ta nói động vật, thực vật, khoáng vật, cho đến các hiện tượng tự nhiên, thấy đều không rời khỏi bốn tướng này.

Những tướng vi tế (nhỏ nhiệm) thì rất khó lìa. Khó ở chỗ nào? Khó ở chỗ chính mình còn chưa phát hiện ra chúng, nên mới biết việc này không dễ dàng. Tuy nhiên, muốn lìa thì nhất định phải bắt đầu lìa từ những chỗ thô thiển, rõ ràng nhất.

Ví dụ, cái tướng thô nhất là **Danh Vọng và Lợi Dưỡng** (Danh văn lợi dưỡng). Nếu không thể buông xả danh vọng và lợi dưỡng thì chắc chắn không thể thoát khỏi tam giới, mọi người cần phải hiểu rõ điều này.

- Danh vọng lợi dưỡng mà không lìa được, thì chúng ta Niệm Phật cũng **không thể Vãng sanh**.

- Có thể thấy, những thứ này là mối đại hại, là chướng ngại cực lớn đối với người tu hành.

Kế đến là **Ngũ dục Lục trần**:

- **Ngũ dục** là: Tài (tiền tài), Sắc (sắc dục), Danh (danh vọng), Thực (ăn uống), Thùy (ngủ nghỉ).

- **Lục trần** là đối tượng tiếp xúc của sáu căn: Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc, Pháp.

Những thứ này đều là tướng rất thô. Kinh dạy chúng ta “Bất trụ” (không trụ), dạy chúng ta “Ly” (lìa), đều có nghĩa là **không chấp trước**.

Phải làm sao để trong nội tâm đối với tất cả pháp đều không chấp trước, quyết định không để chúng ở trong lòng, như vậy mới đúng. Có như thế mới đoạn được phiền não:

- Phiền não thô là **Kiến Tư phiền não**: Tham, Sân, Si, Mạn, Nghi, Ác kiến.

- Phiền não vi tế chính là **Vô Minh**.

Khi đoạn được phiền não thô, chúng ta mới có năng lực phá một phẩm vô minh. Chúng ta biết rằng, phá vô minh đòi hỏi định công rất sâu. Nếu đối với các tướng mà vẫn còn chấp trước, vẫn chưa buông xả được, thì quý vị thử nghĩ xem, cái Định đó làm sao thành tựu?

Bắt buộc phải **không chấp trước vào bất cứ điều gì** thì mới đắc Định. Định công thâm sâu rồi mới phá được vô minh, chứng đắc Pháp thân, đó chính là bước vào hàng ngũ của chư Phật vậy.